

“VI HAR FOKUS PÅ ALT HVAD DER HEDDER 10-18 ÅR”

**EVALUERING AF FORSØGSORDNINGEN
“FREMTIDENS FRITIDSTILBUD PÅ VESTERBRO”**



Center for Ungdomsstudier



**VESTERBRO
UNGDOMSGÅRD**

Kort resumé

Introduktion og metode

Formålet med denne rapport er at evaluere netværksorganiseringen mellem fritidscentrene Vesterbro Ungdomsgård og Settlementet Børn og Unge, som begyndte i august 2016.

Evalueringen er udarbejdet af medarbejdere fra Center for Ungdomsstudier i foråret 2018. Den tager afsæt i data indsamlet ved hjælp af flere forskellige metoder. 1) Gennem en spørgeskemaundersøgelse til forældre og børn med fokus på deres tilfredshed med klubtilbuddene. 2) Ved feltbesøg på de forskellige matrikler. 3) Interviews med ledere, medarbejdere, forældre og børn fra både Vesterbro Ungdomsgård og Settlementet. Derudover er to eksterne samarbejdspartnere, henholdsvis formanden for en rollespilsforening og en souschef på en af skolerne på Vesterbro, blevet interviewet.

Børn og forældres tilfredshed med klubberne i Klub Vesterbro

Både børn og forældre er generelt rigtig glade for det klubtilbud, de benytter sig af. Det er dog vigtigt, som klub at være opmærksom på, at der kan være forskelle i, hvad børn vurderer er mest vigtigt og hvad forældre vurderer er mest vigtigt i en klub. For børnene i Klub Vesterbro er det vigtigst, at de kan være sammen med deres venner, mens forældrene i højere grad prioriterer, at klubben er et frirum, hvor børnene har mulighed for at vælge aktiviteter til eller fra.

Klubben som en social arena har stor betydning for børnenes generelle trivsel. Nogle børn trives bedre i en stor klub med mange andre børn og frie rammer, mens andre børn har det bedre med at gå i en mindre klub, hvor der måske er flere styrede aktiviteter. For forældrene er muligheden for at vælge et klubtilbud, der passer til deres barn meget vigtigt og med den store diversitet i Klub Vesterbro sikrer man sig, at der er noget for alle.

Netværksorganisering: Ledere, medarbejdere og eksterne samarbejdspartnere

Netværksorganiseringen mellem klubberne er et samarbejde, der i høj grad udspiller sig på et ledelsesmæssigt plan. Den nye ledelsesstruktur og det øgede samarbejde med faste månedlige møder lederne imellem bidrager til ledernes arbejde med at skabe en fælles forståelse omkring Klub Vesterbro. Det fælles projekt er bl.a. søgt italesat og udfoldet gennem uddannelsesforløb og konferencer i bl.a. pejlemærkerne, hvor ledere såvel som medarbejdere har deltaget. Disse samlinger har bidraget til, at der er udviklet et fælles DNA for Klub Vesterbro, som ræsonnerer på alle niveauer af organisationen.

Den pædagogiske praksis systematiseres yderligere i arbejdet med pejlemærkerne. Selvom medarbejderne giver udtryk for, at de i forvejen arbejder ud fra lignende tematikker og nogle gange kan synes, at det er svært at huske pejlemærkerne i dagligdagen, er de begejstrede for, at de nu får mulighed for at sparre og udveksle erfaringer med de andre klubber, som har bl.a. udmøntet sig i nye initiativer i klubberne.

De gode samarbejder mellem klubberne og bl.a. en rollespilsforening og skolerne på Vesterbro bidrager yderligere til at styrke det pædagogiske arbejde omkring børnene. Klub Vesterbro har her skabt nogle særligt succesfulde samarbejder, der i høj grad hænger sammen med, at parterne også mødes og sammen lægger planer for barnets udvikling.

Netværksorganiseringen skaber mulighed for samarbejde, refleksion og videndeling klubberne imellem, men også mellem klubberne og deres samarbejdspartnere. Med det øgede samarbejde på flere forskellige planer styrkes lederne, medarbejdernes og de eksterne samarbejdspartners opfattelse af Klub Vesterbros fælles ansvar for at blive ved med at udvikle det bedste og mest varierede klubtilbud til Vesterbros børn.

God læselyst!

Ditte Marie Lindeskov & Pernille Gani
Center for Ungdomsstudier 2018

Tak!

Der skal lyde en stor tak til:

- Klub Vesterbro og ledelsesteamet for et godt samarbejde
- Lederne, der har stået til rådighed og deltaget i interviews
- Klubmedarbejderne, der har taget i mod os på klubberne, brugt tid på at huske børnene på at udfylde spørgeskemaerne og stillet op til interviews.
- Forældre til børn i Klub Vesterbro, som har besvaret vores spørgeskema og stillet op til interviews.
- De børn og unge, som har hjulpet os med at få et indblik i, hvordan det er at gå i klub under Klub Vesterbro ved at svare på vores spørgsmål i forbindelse med både spørgeskemaer og interviews.



Indhold

1. Introduktion	5
1.1 Sigte og pejlemærker	5
1.2 Præsentation af Klub Vesterbro	6
1.3 Evaluering af forsøgsordningen	7
1.4. Kort om metode.....	7
1.5 Evalueringsrapportens opbygning	8
2. Børneperspektiv	9
2.1 Klub: Et sted, der er rart at være	9
2.2 Mange muligheder, når man går i klub.....	10
2.3 Det handler om at være sammen	11
2.4 Det kan både være kedeligt og utrygt at være i klubben, når der ikke er nogen venner.....	12
2.5 De voksne – søde og sjove	14
2.6 Opsamling.....	15
3. Forældreperspektiv	16
3.1 Størstedelen af forældrene oplever, at deres barn er glad for at komme i klubben	16
3.2 Klubben skal være et frirum, hvor børnene har det sjovt	17
3.3 De voksne i klubben skal lytte, løse konflikter og sætte gang i sjove aktiviteter	19
3.4 Forældrenes opfattelse af, om klubben lever op til deres forventninger	20
3.5 Stor overordnet forældretilfredshed	22
3.6 Opsamling.....	23
4. Lederne af Klub Vesterbro	24
4.1 Samarbejdet mellem lederne i netværksorganiseringen.....	24
4.2 Arbejdet med pejlemærkerne	25
4.3 Medarbejdernes arbejde med pejlemærkerne	26
4.4 Opsamling.....	27
5. Medarbejdere	28
5.1 Sprog og Demokrati: et eksempel på at arbejde efter pejlemærkerne	28
5.2 Samarbejde og udvikling	29
5.3 Det pædagogiske projekt	30
5.4 Opsamling.....	31
6. Eksterne samarbejdspartnere	32
6.1 Samarbejde mellem Settlementet og en rollespilsforening	32
6.2 Skolesamarbejde	33
6.3 Formelle samarbejder med andre foreninger	34
6.4 Opsamling.....	35
7. Afrunding	36
7.1 Børn og forældres opfattelse af deres klubtilbud	36
7.2 Netværksorganisationen	37
8. Litteratur	39



1. Introduktion

Lokalområde Vesterbro, i form af fritidscentre Vesterbro Ungdomsgård og Settlementet, gik i august 2016 sammen i en forsøgsordning kaldet "Fremtidens Fritidstilbud på Vesterbro". Baggrunden for denne forsøgsordning skal ses i sammenhæng med Københavns Kommunes reorganisering af den såkaldte klyngestruktur og ledelse.

Københavns Kommune organiserer hele det pædagogiske område fra 0-18 år i et antal klynger, der indbefatter vuggestuer, børnehaver, fritidsinstitutioner (fritidshjem og KKFO) og fritidscentre (klubområdet). Vesterbro Ungdomsgård og Settlementet, med fællesbetegnelsen Klub Vesterbro, er gået sammen i en forsøgsordning, hvor de over en periode fra august 2016 til august 2018 har arbejdet selvstændigt med ledelse på tværs af matriklerne i en såkaldt netværksorganisering. Forsøgsordningens formål er at pege på indhold, organisering af og muligheder for fremtidens fritidstilbud på Vesterbro som et alternativ til klyngestrukturen.

1.1 Sigte og pejlemærker

Forsøgsordningens sigte er at give et bud på, hvordan man laver en organisering, der tilgodeser målgruppen, børn og unge i klub-alderen på Vesterbro, bedst muligt. Derfor har der særligt været fokus på udviklingen af organisationen og den pædagogiske praksis. Dette gennem styrkelse af netværksledelsen, udviklingen af en strategisk pædagogisk ledelse på tværs af matrikler og nedad i organisationerne samt ved at styrke viden om og udvikling af Fremtidens Fritidstilbud. Målet er, at Klub Vesterbro fremstår som en unik, effektiv og koordineret fritids- og ungeindsats på Vesterbro, som samtidigt kan være en inspiration for andre klubber og institutioner.

Klub Vesterbro skal udover egne intentioner og mål følge Københavns Kommunes krav om at arbejde med de seks politisk vedtagne pejlemærker for pædagogisk kvalitet for dagtilbudsområdet. Ideen er, at pejlemærkerne skal bruges som styringsredskaber til at sætte en fælles retning i kommunens daginstitutioner.

1. *Sociale relationer – positiv voksenkontakt hver dag*

Alle unge har ret til en positiv voksenkontakt hver dag – og udsatte unge har et særligt behov for at blive set og få omsorg. Alle unge skal opleve et trygt og omsorgsfuldt miljø, hvor de mødes med respekt og anerkendelse.

2. *Inklusion og fællesskab – børne- og ungefællesskaber til alle*
Alle unge skal opleve at være en del af et socialt fællesskab. Unge med særlige behov skal inkluderes i fællesskabet med udgangspunkt i deres behov og muligheder. Personalets respekt for de unges egne kulturfællesskaber er central.
3. *Sprogindsatsen – muligheder gennem sprog*
Alle børn og unge skal have de bedste udviklingsmuligheder for deres sprog.
4. *Forældresamarbejde – forældrepartnerskab*
Forældre og institution skal indgå i et tæt samarbejde om deres børn og skal ses som en del af et partnerskab. Forældre er en ressource i forhold til samarbejdet om deres børn og skal ses som en del af et partnerskab
5. *Sammenhæng – også i overgange*
Alle unge skal opleve en helhed i deres liv. Ved overgangen fra et tilbud til et andet, skal den unge og deres forældre opleve, at der samarbejdes om at skabe en tryk og god overgang.
6. *Krav om refleksion og metodisk systematik i den pædagogiske praksis (0-18 år)*
Alle institutioner skal vælge en konkret metode, således at der – på mangfoldige måder – arbejdes systematisk og reflekteret. Institutionerne skal skabe rum for refleksion over det pædagogiske arbejde og kunne indgå i en dialog omkring deres pædagogiske praksis. I valg af metode skal der tages afsæt i den enkelte institutions ungegruppe og øvrige lokale forhold.

Som en del af forsøgsordningen har Klub Vesterbro forpligtet sig til at arbejde med de enkelte pejlemærker og herigennem udvikle deres pædagogiske praksis.

1.2 Præsentation af Klub Vesterbro

Klub Vesterbro udgøres af Vesterbro Ungdomsgård og Settlementet Børn og Unge. Der er stor variation i de tilbud, de enkelte matrikler tilbyder, og Klub Vesterbro skal derfor ses som et forsøg på at skabe et overordnet tilbud, hvorunder der er mange forskellige muligheder, således at man sikrer et diversitets tilbud til børn og unge på Vesterbro. Her gives derfor et kort overblik over Klub Vesterbros forskellige institutioner.

Vesterbro Ungdomsgård

Vesterbro Ungdomsgård, VUG i daglig tale¹, er en stor institution, der huser 900 børn og unge i alderen 10-18 år fordelt i en Fritidsklub, en Junior klub og en Ungdomsklub. Det er dog kun Fritidsklubben, der med sine 621 indmeldte medlemmer er den største klub i Klub Vesterbro, som har været en del af evalueringen af forsøgsordningen. Huset er med sine 3 etager og 21 rum en stor matrikel, der summer af liv og aktivitet. Klubben tilbyder aktiviteter som idræt og leg, spring og salto, musik, dans, teater, krea-rum, opfinderi, mad- og køkkenaktiviteter, gaming og e-sport, medier og rollespil. Aktiviteterne på Vesterbro Ungdomsgård er hovedsageligt åbne aktiviteter som medlemmerne kan gå fra og til som det passer dem.

¹ Fremadrettet vil Vesterbro Ungdomsgård blive omtalt som "VUG", medmindre det nævnes som en del af et citat.

Vesterbro Ungdomsgård skriver på deres hjemmeside, at de tror de på "frihed under ansvar", hvilket bl.a. kommer til udtryk i deres mobiltelefon-politik: brugerne må bruge deres telefoner i hele klubben, herunder også tage billeder.

Settlementet Børn og Unge

Settlementet Børn og Unge består af flere forskellige mindre klubber, Idrætsfritidsklubben, Klub Vestervang, Klub Eskild og Gadeklubberne, hvorunder der er flere forskellige mindre klubber og tilbud. I alt går der omkring 450 børn og unge i Settlementet.

Settlementet er kendetegnet ved at have flere mindre og meget forskelligartede tilbud til børn og unge på Vesterbro, og de forskellige klubber holder til på forskellige adresser på Vesterbro. For eksempel har de i Idrætsfritidsklubben, den største af klubberne, særligt fokus på at køre aktiviteter i moduler der strækker sig over 8-12 uger samt en nul slik- og skærmpolitik, mens de på Vestervang i højere grad har ikke-styrede aktiviteter såsom bordtennis, fodbold og PlayStation. Settlementet har også en del mindre klubber, hvor der arbejdes mere specifikt med en målgruppe, de har f.eks. både en pigeklub og en drengklub. Derudover har Settlementet også klubber på forskellige skoler på Vesterbro.

1.3 Evaluering af forsøgsordningen

Der har i forbindelse med forsøgsordningen været krav om evaluering af forsøgsordningen, og denne har bestået af to dele. I den indledende fase af forsøgsordningen er der blevet foretaget en formativ procesevaluering og slutteligt en analytisk procesevaluering, som denne rapport er blevet til på baggrund af.

I den indledende fase af forsøgsordningen indtog evaluator, som en del af den formative procesevaluering, en mere involverende rolle, dvs. at evaluator ikke blot afdækkede processen, men bidrog til udviklingen af projektet ved at stille spørgsmål og komme med faglige input. Den formative evaluering mundede ud i et internt midtvejsnotat i juni 2017.

Denne rapport udgør forsøgsordningens summative slutevaluering. Denne evaluering er en del af den analytiske procesevaluering og fokuserer på to forhold: a) den oplevede kvalitet af Klub Vesterbro hos brugere og forældre og b) processen i forbindelse med udviklingen af tænkning og praksis under forsøgsordningen, herunder hvordan henholdsvis ledere, medarbejdere og eksterne samarbejdspartnere har oplevet processen. Endvidere evalueres der på Klub Vesterbros arbejde med pejlemærkerne, hvordan det konkret har udmøntet sig i praksis, samt medarbejdernes ejerskabsfølelse i forbindelse med dette arbejde.

1.4. Kort om metode

Evalueringen tager afsæt i data, der er indsamlet af medarbejdere fra CUR i foråret 2018.

Spørgeskemaundersøgelser blandt børn og forældre til børn i klubberne

Børn og forældre i VUG og Settlementet² (Idrætsfritidsklubben og Vestervang) har i løbet af marts 2018 besvaret et spørgeskema, som handler om børnenes hverdag og trivsel i klubben. Begge grupper er også blevet spurgt ind til deres tilfredshed og syn på forskellige forhold i

² Klub Eskild er ved at overgå til VUG. Derfor har medarbejdere fra CUR ikke besøgt denne klub i forbindelse med dataindsamlingen til slutevalueringen.

klubben samt til, hvad der er vigtigt, når man som barn går i klub, eller når man er forælder til et barn, der går i klub.

Forældrene har fået tilsendt et link til de to spørgeskemaer (ét til børn og ét til forældre). I bestræbelserne på at optimere på besvarelsesprocent er børnene i klubben efterfølgende blevet spurgt, om de har udfyldt spørgeskemaet.

Der er en lav besvarelsesfrekvens for både gruppen af børn i 8. klasse eller derover og gruppen forældre, der har et barn i 8. klasse eller derover, og derfor er disse besvarelser blevet filtreret fra i arbejdet med det statistiske materiale. Det samlede antal besvarelser er derfor 431 forældre, hvis børn går i 4.-7. klasse. 73,1 procent af forældrene har et barn i VUG, 17,9 procent har et barn, der går i Idrætsfritidsklubben og 9 procent har et barn, der går i Vestervang.

For børn i 4.-7. klasse er det samlede antal besvarelser 180. 83,9 procent går i VUG, 11,7 procent går i Idrætsfritidsklubben og 4,4 procent går i Vestervang.

Interview med ledere, eksterne samarbejdspartnere, medarbejdere, forældre og børn

Der er gennemført interview på alle niveauer i organisationerne. Gruppen af interviewede består af, lederne af VUG og Settlementet, to eksterne parter, lederen af en rollespilsforening og souschefen for en skole på Vesterbro, tre medarbejdere fra VUG og tre medarbejdere fra Idrætsfritidsklubben, tre forældre, hvis børn går i VUG og tre forældre der har børn i Idrætsfritidsklubben, samt seks børn fra Idrætsfritidsklubben, seks børn fra Vestervang og fem børn fra VUG, som alle går i 4.-7. klasse.

Besøg og observationer på Settlementet og på VUG

Medarbejdere fra CUR har været på besøg hos VUG og Settlementet for at observere dagligdagen begge steder. Af tilbud under Settlementet har en CUR-medarbejder besøgt Idrætsfritidsklubben, Vestervang, BKS og pigeklubben.

1.5 Evalueringsrapportens opbygning

I det følgende præsenteres brugernes oplevelse af Klub Vesterbro på baggrund af en spørgeskemaundersøgelse og interviews. Først præsenteres børnenes opfattelse af klubberne og hvordan de klubberne tilfredsstiller de behov, som børnene har. Dernæst præsenteres forældrenes oplevelse af klubberne samt om og hvordan disse varetager og opfylder forældrenes behov og ønsker.

Herefter gennemgår rapporten de forskellige niveauer som forsøgsordningen opererer på. Således introduceres først til lederne af Klub Vesterbro og hvilke overvejelser de har gjort sig, samt hvilken udvikling de har oplevet. Dernæst præsenteres medarbejdernes oplevelse af forsøgsordningens fokus på det pædagogiske arbejde og det tværorganisatoriske samarbejde. Endeligt præsenteres forskellige samarbejder med eksterne partnere og hvordan forsøgsordningen særligt har været med til at styrke samarbejdet med skolerne på Vesterbro.

Til sidst opsummeres de overordnede pointer og konklusioner i denne evalueringsrapport.



2. Børneperspektiv

For at finde ud af, om man er lykkedes med at skabe et godt klubtilbud, kræver det i sidste ende at man undersøger brugernes oplevelser og synspunkter. For en vurdering af, om Klub Vesterbro lykkes med at skabe et klubtilbud, som understøtter børnene, er det derfor nødvendigt at give en stemme til de børn og unge, som går i klubberne.

Dette afsnit bygger på data indsamlet via et spørgeskema samt interviews med børn på de forskellige matrikler. Der er 180 børn, som går i 4. til 7. klasse, fordelt på VUG, Idrætsfritidsklubben og Vestervang, som har besvaret spørgeskemaet. Dette er en lille andel af den samlede mængde medlemmer i klubberne, derfor skal de tal og udsagn, der præsenteres her, tages som et udtryk for, hvordan et udsnit af børnene oplever det at gå i Klub Vesterbro og ikke som endegyldige "sandheder".

2.1 Klub: Et sted, der er rart at være

Når man spørger børnene, om de er glade for at komme i klubben, er de færreste i tvivl – svaret er ja! Tabel 1 viser børnenes svar til spørgsmålet om, om de er glade for at komme i klubben.

Er du glad for at komme i klubben?	Procent
Ja, jeg er glad for at komme i klubben	85
Det er okay	15
Nej, jeg er ikke så glad for at komme i klubben	0

Tabel 1: "Er du glad for at komme i klubben?"

85 procent af børnene, er glade for at komme i klubben og 15 procent synes det er okay. Der er ingen signifikante forskelle på, hvordan svarene fordeler sig hverken på køn eller hvilken klub børnene går på. Børnenes svar her stemmer godt overens med forældrenes opfattelse af, om deres barn er glad for at gå i klubben. Til sammenligning vurderer 84,5 procent af forældrene, at deres barn er glad for at komme i klubben. Det positive syn på klubben kommer

også til udtryk i interviewene med børnene. En pige, der går i en af Settlementets klubber, fortæller for eksempel, at hun synes, at klubben er et rart sted at være, fordi alle kender hinanden.

"Jeg synes her er ret rart at være. Jeg synes det er dejligt at være her, fordi, sådan, alle kender hinanden. Vi er ikke så mange, så det bliver lidt mere hyggeligt."

At klubben er et godt sted at være tydeliggøres, når man spørger børnene hvor ofte de typisk kommer i klubben i løbet af en uge.

Hvor ofte kommer du typisk i klubben?	Procent
4 - 5 dage om ugen	55
2 - 3 dage om ugen	36,7
1 gang om ugen eller sjældnere	8,3

Tabel 2: "Hvor ofte kommer du typisk i klubben?"

Som Tabel 2 viser, kommer langt de fleste børn i klubben minimum 2 dage om ugen, og over halvdelen af de børn, der har besvaret spørgeskemaet, kommer 4-5 dage om ugen. For en stor gruppe børn, er det altså i klubben, at de bruger det meste af deres fritid, og når man spørger børnene, om de kommer i klubben, fordi det er fedt eller fordi det bare er det næstbedste, svarer de fleste i samme stil som denne dreng fra VUG: *"Nej, jeg elsker at være her!"*

2.2 Mange muligheder, når man går i klub

Når klubben for en stor del af børnene er den primære fritidsarena, er det væsentligt også at kigge på, hvad børnene bruger deres tid på, og hvad der er vigtig(s)t for dem, når de er i klub.

Børnene er i spørgeskemaundersøgelsen blevet spurgt, hvilke aktiviteter de bruger, når de er i klubben. Da de tre klubber, VUG, Idrætsfritidsklubben og Vestervang alle har forskellige aktiviteter, er listen af aktiviteter i spørgeskemaet blevet tilpasset afhængigt af, hvilken klub, børnene går på. Tabel 3 viser de tre aktiviteter, som flest børn har tilkendegivet, at de bruger i deres klub.

Vesterbro Ungdomsgård		Idrætsfritidsklubben		Vestervang	
Hænger bare ud	68,2	Moduler	85,7	Bordtennis	75
Idræt, leg og bevægelse	57,6	Idrætssalen/ Arrangementer uden for almindelig lukketid	61,9	Fodbold	37,5
Køkkenaktiviteter	43,7	Akti-rummet	51,1	Brætspil, Gladværksted Ture ud af huset	25

Tabel 3: "Hvilke aktiviteter bruger du i klubben? Du må gerne sætte mere end et kryds."

Alle tal er i procent. Børnene har kunnet krydse flere aktiviteter af og procenttallet viser, hvor stor en procentdel af den samlede mængde børn i hver klub, der har krydset af i en given aktivitet.

Listen over de mest valgte aktiviteter illustrerer meget godt, at der er mange forskellige muligheder på klubberne, men den tydeliggør også, at det fokus klubben har, smitter af på børnenes valg af aktivitet. VUG har for eksempel fokus på at være en stor klub, hvor der både skal være mulighed for at være aktiv eller bare hænge ud med sine venner og med sin telefon

– og der er også flest børn, der vurderer, at de hænger ud og/eller gør brug af mulighederne inden for idræt, leg og bevægelse. Til sammenligning har Idrætsfritidsklubben stort fokus på moduldrivne aktiviteter og fysisk aktivitet, og der er også flest børn, som deltager i moduler og/eller gør brug af idrætssalen.

I interviewene italesætter alle børnene, uanset køn, at det er vigtigt, at der er mange forskellige muligheder, når de er i klub – der skal være plads til både at tage del i aktiviteter, men også bare hænge ud, hvis man har mere lyst til det. Som en dreng i Idrætsfritidsklubben fortæller:

”Der er så mange ting, man kan vælge imellem. Man kan vælge at være aktiv, man kan vælge at være afslappet og man kan også vælge at være kreativ. Der er rigtig mange andre ting, man også kan.”

Der er kun signifikante sammenhænge mellem børnenes køn og om de gør brug af aktiviteterne, Idræt, leg og bevægelse og Køkkenaktiviteter på VUG. Det er særligt drengene (61%), som bruger Idræt, leg og bevægelse, mens det særligt er pigerne (65,2%) som laver køkkenaktiviteter.

Selvom det ser ud som om, at der kan være en tendens til, at piger i højere grad vælger ’pige aktiviteter’ og drengene måske i højere grad vælger ’dreng aktiviteter’ på VUG, er børnene uanset køn og uanset klub enige om, at det er vigtigt, at man har det godt med hinanden, når man er i klub – det vigtigste er, at man kan være sammen med sine venner!

2.3 Det handler om at være sammen

Der er rig mulighed for at være sammen med vennerne i Klub Vesterbro, og når man spørger ind til, hvorfor børnene godt kan lide at gå i klub, svarer alle, at det netop er fordi, de kan være sammen med deres venner.

Som en dreng i VUG svarer til spørgsmålet om, hvad der er vigtigt for ham, når han går i klub, *”det er at være sammen med mine venner og bare have det sjovt og sådan noget.”*

Nedenstående tabel viser, hvad børnene synes er allervigtigst, når de går i klub, både samlet og fordelt på køn.

Hvad er det allervigtigste for dig, når du går i klub?	Pige	Dreng	Både piger og drenge
At jeg kan være sammen med mine klassekammerater	39,3	45,1	42,2
At jeg kan være sammen med nogen, jeg ikke går i klasse med	7,9	11	9,4
At der er aktiviteter, jeg har det sjovt med	20,2	23,1	21,7
At der er aktiviteter, hvor jeg kan blive dygtigere til noget	8,9	3,2	6,1
At der er voksne, jeg kan tale med	7,9	2,2	5
At der er god mad	3,4	4,4	3,9
Andet	12,4	11	11

Tabel 4: ”Hvad er det allervigtigste for dig, når du går i klub? Sæt kun ét kryds.” Alle tal er i procent

For både drenge og piger angiver flest, at det allervigtigste for dem er, at de kan være sammen med deres klassekammerater. Samlet er det altså 42,2 procent af børnene, som svarer sådan. Til sammenligning er det kun 10,2 procent af forældrene, som angiver, at det allervigtigste for dem er, at deres barn kan være sammen med sine klassekammerater. Der er altså forskel på, hvad børnene synes er vigtigst og hvad deres forældre synes er vigtigst.

Dog fortæller forældrene, at de udover at have valgt klub ud fra for eksempel muligheden for moduler eller mere frie rammer, også i klasserne har diskuteret, hvilke klubber, de ville søge. Det har altså også været en prioritering i valg af klub, at størstedelen af deres barns klassekammerater har kunne starte sammen. Data fra spørgeskemaundersøgelsen viser ligeledes, at der er mange børn fra de samme skoler på de samme klubber. En pige fra VUG fortæller, at hun valgte klub ud fra hvor hendes venner gik:

”Altså, mit førstevalg, det var nok, altså hele vores årgang er næsten her. Der [på Klub Eskild] overvejede jeg også at søge ind. Men så da der ikke var så mange, så var det bare dejligt at komme herhen, for ellers så ville det være lidt kedeligt, så kendte jeg ikke nogen.”

Så det er måske ikke så underligt, at børnene vægter det, at kunne være sammen med deres klassekammerater højt, når de er i klub, når de samtidigt giver udtryk for, at det er ikke så rart at være den eneste, som ikke kender nogen, hvis alle andre kender hinanden. Ser vi for eksempel på, hvad børnene vurderer kunne få dem til at stoppe i klub, svarer flest, 70 procent, at det, ikke at have det godt med de andre i klubben, kunne få dem til at stoppe i klub.

2.4 Det kan både være kedeligt og utrygt at være i klubben, når der ikke er nogen venner

Det sociale samvær kan omvendt også være en udfordring i situationer, hvor der ikke er så mange eller nogen overhovedet, som man kender i klubben. En dreng, der går i en af Settlementets klubber fortæller, at det er vigtigt, at have nogen at være sammen med, ellers kan det godt blive kedeligt.

”[Det er vigtigt] at der er nogle at tale med. Ellers bliver det ret kedeligt. Når der ikke er nogen, så går man bare lidt og så går man bare hjem lidt efter, man er kommet.”

En vigtig præmis for om børnene synes, det er sjovt at være i klubben, er altså, at de kender nogen, der går der. Lige sådan kan det *ikke* at vide, hvem man skal være sammen med skabe utryghed.

Ser man på, hvornår børnene føler sig utrygge i klubben – føler børnene sig i højere grad utrygge, når de a) ikke ved *hvem* de skal være sammen med, når de kommer på klubben og b) når de ikke ved *hvad* de skal lave, når de kommer på klubben. Det er i højere grad pigerne, som føler sig utrygge, når de ikke ved, hvem de skal være sammen med inden de kommer i klubben – se Tabel 5:

Det kan godt være lidt utrygt, når man ikke ved <i>hvem</i> man skal være sammen med, når man kommer i klubben	Pige	Dreng
Helt enig	22,5	7,6
Delvist enig	25,8	18,7
Hverken enig eller uenig	24,7	17,6
Delvist uenig	12,4	16,5
Helt uenig	14,6	39,6

Tabel 5: ”Hvor enig eller uenig er du i følgende udsagn: Det kan godt være lidt utrygt, når man ikke ved *hvem* man skal være sammen med, når man kommer i klubben.” Alle tal er i procent

Her svarer i alt 48,3 procent af pigerne, at de er ”helt” eller ”delvist” enige mod i alt 26,3 procent af drengene. Der er en signifikant sammenhæng mellem køn og hvor enig børnene er

i udsagnet, og det kan måske hænge sammen med, at der så er flere piger (85,5%) end drenge (69,2%), der for det meste ved, hvem de skal være sammen med inden de kommer i klubben. Både utrygheden ved ikke at vide, hvem man skal være sammen med og viden om, hvem man skal være sammen med, inden man kommer i klubben, er uafhængigt af, hvilken klub børnene går på – der er altså i denne sammenhæng ikke forskel på, om man er pige på en stor klub med mange børn som VUG, eller om man er pige på en mindre klub som Vestervang med færre børn.

Tabel 6 viser mere overordnet børnenes trivsel i klubben og her svarer omkring 80 procent af børnene, at de er "meget enige" eller "enige" i, at de har det godt med de andre børn i klubben. Ligeledes er størstedelen af børnene, 73,9 procent, "meget enige" eller "enige" i, at der er et godt fællesskab.

Hvordan synes du det er at være i klubben?	Meget enig	Enig	Hverken enig eller uenig	Uenig	Meget Uenig
Jeg har det godt med de andre børn	40	40,6	16,1	2,8	0,5
Der er et godt fællesskab i klubben	33,9	40	22,2	2,8	1,1
Det er let at finde nogen at være sammen med	34,4	31,1	22,2	10,6	1,7
Det er svært at finde nogen at være sammen med	3,3	10	18,9	37,8	30
Det er let at føle sig udenfor	4,4	7,2	16,2	38,3	33,9
Der er meget sladder	6,1	12,8	36,1	27,8	17,2
Der er for meget larm	11,1	17,2	38,9	23,9	8,9

Tabel 6: "Hvordan synes du det er at være i klubben?" Alle tal er i procent

Tabellen viser dog også, at en stor procentdel af børnene, ikke er deciderede uenige med de forskellige udsagn, men dermed heller ikke angiver, at de er enige. Næsten 1 ud af 4 børn (22,2%) er hverken enige eller uenige med udsagnet om, at der er et godt fællesskab i klubben eller, at det er let at finde nogen at være sammen med. Og set i forhold til, at omkring 1 ud af 10 børn ikke er enige i, at det er let at finde nogen at være sammen med (12,3%), at det er svært at finde nogen at være sammen med (13,3%) og at det er let at føle sig uden for (11,6%), kan klubberne måske overveje, om det er tilfredsstillende nok, at en relativt stor andel af børnene giver ikke er overvejende enige i udsagnene. Børn der synes, at det bare er "ok" at komme i klub og f.eks. ikke er overvejende enige med ovenstående udsagn, må man formode i højere grad forlader klubben hurtigere end andre børn.³

Derudover er 18,9 procent "meget enig" eller "enig" i, at der er meget sladder og 28,3 procent er "meget enig" eller "enig" i, at der er for meget larm i klubben. Der er ikke nogle signifikante sammenhænge mellem disse udsagn og køn eller klassetrin. Dog er der flere piger, som i interviewene fortæller, at der godt kan være meget larm i klubben, og at det er mere hyggeligt, når der er lidt mere stille.

Selvom tilfredsheden blandt børnene er stor og størstedelen tilkendegiver, at de vil anbefale klubben til andre (91,7%), så kan der også være en utryghed forbundet med at komme i klubben uden at vide, hvem man skal være sammen med, og hvad man skal lave. Det er altså vigtigt, både for "store" klubber og "små" klubber, at der er fokus på både at skabe plads til at

³ Der ses ikke en tendens til dette i det statistiske materiale. Der er således ikke tegn på en tendens, og det baserer sig snarere på en formodning.

børnene kan få lov til at styre selv, eller at de kan indgå i mere styrede aktiviteter, hvis de har behov for det. Selvom Klub Vesterbro generelt scorer højt på tilfredsheden, er der altså stadig mulighed for at udvikle sig til et klubtilbud, der i endnu højere grad fanger alle typer af børn på Vesterbro.

2.5 De voksne – søde og sjove

For børnene har ”de voksne”, altså klubmedarbejderne, en vigtig funktion i, at være med til at sørge for, at børnene har det godt, mens de er i klubben. 84,5 procent af børnene angiver, at de voksne er gode til at få dem til at føle sig tryk i klubben. Når man spørger børnene, hvad er vigtigt, at de voksne i klubben kan, ser fordelingen ud som i nedenstående tabel.

Hvad er vigtigt for dig, at de voksne i klubben kan?	Meget vigtigt	Vigtigt	I nogen grad vigtigt	Mindre vigtigt	Ikke vigtigt
At de sætter aktiviteter i gang	32,2	40	19,4	5,6	2,8
At de skaber ro	30,6	40,6	16,1	8,8	3,9
At de er sjove at være sammen med	48,3	37,8	9,5	2,2	2,2
At de løser konflikter	53,9	29,4	11,7	1,7	3,3
At de lytter til mig, når jeg har brug for at snakke med en voksen	54,4	32,8	6,7	2,8	3,3
At de voksne tager initiativ til samtaler med mig	28,3	40,6	21,7	5,5	3,9
At de er gode til noget bestemt, som de kan lære mig (fx musik, sport)	37,2	37,8	15,5	6,7	2,8

Tabel 7: ”Hvad er vigtigt for dig, at de voksne i klubben kan?” Alle tal er i procent

Tabellen viser, at for over halvdelen af børnene er det er ”meget vigtigt” eller ”vigtigt”, at de voksne er gode til at lytte (87,2%), løse konflikter (83,3%) og er sjove at være sammen med (86,1%) – noget som også kan siges at bidrage til at skabe en tryk stemning i klubben.

Adspurgt, svarer alle de interviewede børn, at de godt ved, at de kan henvende sig til en voksen, hvis der er noget, de går og tumler med – dog er det ikke noget, de har gjort selv. Som en dreng i VUG siger: *”Øh, sikkert, det har jeg ikke prøvet endnu.”*

Det lader altså ikke til, at børnene i særlig stor udstrækning bruger de voksne til ”alvorlig” snak, og derfor er det måske i højere grad de voksne, som skal tage initiativ til disse typer af samtaler og gribe de naturlige øjeblikke, der kan opstå under aktiviteter.

I interviewene står det tydeligere frem, at børnene gør brug af de voksne i situationer, hvor de voksne skal mægle og løse konflikter eller hjælpe dem med praktiske ting. Som en pige i en af Settlementets klubber fortæller:

”Man skal kunne mærke, at der er nogen, der bestemmer her, ellers bliver det lidt sådan en klub hvor der ikke er så meget sådan regler, hvor det ender med bare at blive sådan [...] Hvor så bliver der nok bare flere skænderier og sådan noget.”

Når man spørger børnene, hvad der er allervigtigst, at de voksne kan, så er det til gengæld, at de er sjove at være sammen med (jf. Tabel 8 på næste side).

Hvad er det allervigtigste for dig, at de voksne i klubben kan?	Pige	Dreng	Både piger og drenge
At de sætter gang i aktiviteter	13,5	27,5	20,6
At de skaber ro	5,6	6,6	6,1
At de er sjove at være sammen med	32,6	31,9	32,2
At de løser konflikter	9	6,6	7,8
At de lytter til mig, når jeg har brug for at snakke med en voksen	20,2	8,7	14,4
At de voksne tager initiativ til samtaler med mig	2,2	2,2	2,2
At de er gode til noget bestemt, som de kan lære mig (fx musik, sport)	7,9	11	9,4
Andet	9	5,5	7,3

Tabel 8: "Hvad er det allervigtigste for dig, at de voksne i klubben kan? Sæt kun ét kryds."

Alle tal er i procent

Tabellen viser, at der er flest (32,2%), uanset køn, som synes, at det er vigtigst, at de voksne er sjove at være sammen med, og det er noget, der går igen i alle interviews.

"Jeg tænker, at hvis de havde taget deres job 1000% seriøst, så ville det ikke have været sjovt. Hvis de ikke grinede og bare tænkte på deres job, og ikke havde tid til at spille brætspil og noget som helst. Så havde det ikke været sjovt." (Dreng i Settlementet)

Som tabellen også viser, er der dog også forskel på, hvad piger og drenge synes. For næst flest piger, 20,2 procent, er det vigtigst, at de voksne er gode til at lytte – hvorimod kun 8,7 procent af drengene synes, at det er vigtigst. For næst flest drenge, 27,5 procent, er det derimod vigtigst, at de voksne er gode til at sætte gang aktiviteter, hvor det samme kun gælder for 13,5 procent af pigerne. Der er ingen signifikant forskel i, hvilken klub børnene går på, og hvad de synes er allervigtigst, at de voksne kan, og koger man det ned, handler det om, at de voksne:

"... er til stede, når man spørger dem om noget, og at de bare er der. At de ikke er fraværende." (Pige i Settlementet)

2.6 Opsamling

Størstedelen af børnene elsker at komme i klub, for i klubben har de mulighed for at deltage i en masse forskellige aktiviteter, lige såvel som de har mulighed for bare at hænge ud. Hvor nogle synes det er rart, at de ikke er så mange i klubben, synes andre at det er fedt, at der er mange forskellige aktiviteter. De forskellige klubber under Klub Vesterbro imødekommer således børnenes forskellige behov og præferencer. Det vigtigste for børnene, på tværs af klubberne, er dog, at de har mulighed for at være sammen med deres klassekammerater!

Når de sociale relationer er det vigtigste for børnene, er det nødvendigt, at klubberne også husker på, at det også kan være forbundet med stor utryghed at komme i klub, hvis man ikke kender så mange, og at klubberne derfor aktivt arbejder for at skabe mere tryghed blandt børnene.

Klubmedarbejderne har en vigtig rolle i dette. Som de sjove og søde "voksenvenner", der sætter gang i aktiviteter, er de med til at skabe tryghed og kan facilitere dannelsen af nye fællesskaber. Når børnene i høj grad "kun" bruger klubmedarbejderne i forhold til at løse forskellige praktiske opgaver, er det desuden vigtigt, at de selv aktivt går i dialog med børnene og udnytter mulighederne, f.eks. i aktiviteter, hvis de skal kunne agere talerør i børnenes liv.



3. Forældreperspektiv

Evalueringen tager også afsæt i børnenes forældres oplevelse af det klubtilbud, som deres barn benytter sig af. Da det ikke udelukkende er børnene, der bestemmer hvilken klub, de vil gå på, er det væsentligt af afdække forældrenes krav til et klubtilbud og om de synes, at lige netop deres barns klub lever op til deres forventninger.

Dette afsnit bygger på 431 besvarelser fra spørgeskemaundersøgelsen foretaget blandt forældre til børn, der går i VUG, Idrætsfritidsklubben og Vestervang, samt interviews med forældre til børn, der går i VUG og Idrætsfritidsklubben.

3.1 Størstedelen af forældrene oplever, at deres barn er glad for at komme i klubben

I spørgeskemaundersøgelsen er forældrene blevet bedt om at svare på, hvorvidt deres barn er glad for at komme i klubben. Som det fremgår af Tabel 9 herunder svarer omkring 8 ud af 10 forældre (84,5%), at deres barn er glad for at komme i klubben, mens ca. 1 ud af 10 (13,4%) svarer, at deres barn synes det er "okay" at komme i klubben.

Oplever du, at dit barn er glad for at komme i klubben?	Procent
Ja, mit barn er glad for at komme i klubben	84,5
Mit barn synes, at det er okay at komme i klubben	13,4
Nej, mit barn er ikke så glad for at komme i klubben	1,9
Ved ikke	0,2

Tabel 9: "Oplever du, at dit barn er glad for at komme i klubben?"

Overordnet oplever et stort flertal af forældrene altså, at deres børn er glade for at komme i deres klubtilbud. Forældrenes positive syn på deres barns klubtilbud kommer også til udtryk

under interviewene med forældrene, hvor en mor til en pige i 5. klasse, der går på Vesterbro Ungdomsgård fortæller:

"De er bare så gode til at tage imod børnene og få dem til at føle sig hjemme her, og alle behandler hinanden ordentligt, og de har lyst til at komme her".

Som vist i tidligere afsnit, angiver 85 procent af børnene (jf. Tabel 1), at de er glade for at komme i den klub, de går i. Der er altså en overensstemmelse mellem forældrenes oplevelse af, om deres barn er glad for at komme i klubben, og hvad børnene selv tilkendegiver.

3.2 Klubben skal være et frirum, hvor børnene har det sjovt

Det er dog ikke til alle spørgsmål, at børn og forældre er lige enige. For børnene er det vigtigste, at de kan være sammen med deres venner, når de er i klub. Spørger man forældrene, er det vigtigt for dem, at klubben tilbyder en kobling mellem at udbyde aktiviteter, som børnene har det sjovt med, samtidigt med at der er plads til, at børnene selv kan bestemme, hvad de har lyst til at lave.

Tabel 10 viser de fem ting, som flest forældre kategoriserer som "meget vigtigt" eller "vigtigt".

Hvad er vigtigt for dig, når dit barn går i klub?	Meget vigtigt	Vigtigt	I nogen grad vigtigt	Mindre vigtigt	Ikke vigtigt	Ved ikke
At mit barn kan være sammen med sine klassekammerater	34,6	34,3	21,1	6,7	2,6	0,7
At mit barn kan være sammen med nogen han/hun ikke går i klasse med	30,4	42	19,5	6	1,2	0,9
At der er aktiviteter, som mit barn har det sjovt med	73,3	23,2	2,9	0,2	0,2	0,2
At klubben er et frirum, hvor mit barn kan lave hvad han/hun har lyst til	50,8	32,5	13,3	3	0,2	0,2
At der er voksne, mit barn kan tale med	58,7	29,9	8,6	1,4	0,2	1,2

Tabel 10: "Hvad er vigtigt for dig, når dit barn går i klub?" Alle tale er i procent

Af tabellen fremgår det, at det er "meget vigtigt" eller "vigtigt" for næsten alle forældre (96,5%), at der er aktiviteter, som deres barn har det sjovt med. Derudover angiver størstedelen af forældrene også, at det er "meget vigtigt" eller "vigtigt" at der er voksne i klubben, som barnet kan tale med (88,6%), og at klubben er et frirum (83,3%).

Når man spørger ind til, hvad forældrene synes er det allervigtigste for dem, når deres barn går i klub, svarer flest forældre (36,7%) ligeledes, at det er, at der er aktiviteter, som deres barn har det sjovt med.

Når vi beder forældrene prioritere og spørger ind til, hvad forældrene synes er det allervigtigste for dem, når deres barn går i klub, svarer flest forældre (36,7%) ligeledes, at det er, at der er aktiviteter, som deres barn har det sjovt med, se Tabel 11 på næste side.

Hvad er allervigtigst for dig, når dit barn går i klub?	Procent
At mit barn kan være sammen med sine klassekammerater	10,2
At mit barn kan være sammen med nogen han/hun ikke går i klasse med	8,6
At der er aktiviteter, som mit barn har det sjovt med	36,7
At der er aktiviteter, hvor mit barn kan blive dygtigere til noget	3,2
At klubben er et frirum, hvor mit barn kan lave hvad han/hun har lyst til	27,6
At der er kolonier	0,2
At der er voksne, mit barn kan tale med	5,6
Andet	7,9

Tabel 11: "Hvad er allervigtigst for dig, når dit barn går i klub? Sæt kun ét kryds"

Sammenligner man forældrenes svar med børnenes svar til samme spørgsmål, er der en væsentlig forskel i, hvad de hver især angiver er allervigtigst. Mens 36,7 procent af forældrene svarer at det, at der er sjove aktiviteter er det allervigtigste, svarer kun 21,7 procent af børnene, at sjove aktiviteter er det allervigtigste. Flest børn (42,2%) angiver, at det allervigtigste er, at de kan være sammen med deres klassekammerater mens kun 10,2 procent af forældrene angiver, at det er det vigtigste for dem.

At der er væsentlig forskel på, hvad forældrene angiver som det allervigtigste og hvad børnene angiver som det allervigtigste kommer også til udtryk i interviewene med forældrene, hvor størstedelen af forældrene sætter fokus på muligheden for at deltage i aktiviteter eller klubbens potentiale som et frirum. En mor til en dreng i Idrætsfritidsklubben er meget positiv omkring modulerne:

"Så denne gang har han faktisk meldt sig på badminton, som han absolut ingen forudsætninger havde for i forvejen, og det har bare været vildt fedt. Så han får også noget ud af – det er et forældreperspektiv, ikke – at man godt kan starte på noget, man er en klovn til [...] og ikke bare går til fodbold og vælger fodbold, fordi det er man helt vildt god til".

Denne forælder sætter pris på, at klubben giver børnene mulighed for at snuse til aktiviteter, de ikke nødvendigvis kender eller er gode til. Andre forældre udtaler:

"De (børnene) har et sted, hvor der er nogle tilbud, som de selv kan vælge til og fra. Det er ikke sådan på samme måde som fritidsaktiviteter, så det er noget, hvor de selv kan få lov til at eksperimentere og udvikle sig i deres eget tempo" (mor til barn i VUG)

"Det er ligesom en klub, det er deres sted, ikke. Det er ikke ligesom da hun gik i fritidshjem, der var det sådan "hvorfor hedder det fritidshjem, vi må jo alligevel ikke bestemme hvad vi laver?", og sådan er det bare ikke her, der er bare en helt anden lyst og de voksne møder børnene på en helt anden måde, end jeg har oplevet i fritidshjemmet" (mor til barn i VUG).

Forældrene her giver på den ene side udtryk for, at det er vigtigt at klubberne tilbyder nogle sjove aktiviteter, men at de på den anden side også skal være et frirum for børnene. Et klubtilbud er på den måde helt sit eget, og det tilbyder noget andet end skolen, fritidshjemmet og de faste fritidsaktiviteter.

Nogle forældre giver dog også udtryk for, at det godt kan blive lidt for frit. En forælder til en pige i VUG fortæller, at hendes datter er lidt forsigtig og tilbageholdende og derfor sjældent prøver nye ting i klubben.

"Jeg synes faktisk, at det kunne være fint hvis de voksne tog fat i børnene en gang imellem (...). Det der med nogle gange at opfordre og invitere børnene til at være med til ting".

Selvom forældrene generelt lægger vægt på klubben som et frirum, giver nogle forældre også udtryk for, at de godt kunne ønske sig, at medarbejderne var mere proaktive i at engagere børnene i aktiviteterne og skabe indbydende fællesskaber, så børn, der er generte eller har det svært socialt, også deltager og får mulighed for at bringe sig selv i spil.

3.3 De voksne i klubben skal lytte, løse konflikter og sætte gang i sjove aktiviteter

I spørgeskemaet er forældrene blevet bedt om at angive, hvad de synes er vigtigst, at pædagogerne i klubben kan og gør. Af Tabel 12 nedenfor fremgår det, at næsten alle adspurgte forældre (97,2%) mener, at det er "meget vigtigt" eller "vigtigt" at de voksne i klubben lytter, hvis et barn har brug for at snakke, ligesom størstedelen (92,8%) fremhæver vigtigheden af, at de voksne løser konflikter.

Hvad synes du er vigtigt, at pædagogerne i klubben kan og gør?	Meget vigtigt	Vigtigt	I nogen grad vigtigt	Mindre vigtigt	Ikke vigtigt	Ved ikke
At de sætter aktiviteter i gang for børnene	40,4	43,4	13,2	2,1	0,5	0,5
At de skaber ro	29,9	42	20,4	4,9	0,9	1,9
At de er sjove for børnene at være sammen med	26,9	44,5	21,4	5,8	0,7	0,7
At de løser konflikter	57,1	35,7	6	0,5	0	0,7
At de lytter, hvis mit barn har brug for at snakke med en voksen	71,9	25,3	1,8	0,5	0	0,5
At de tager initiativ til samtaler om "vigtige" emner som fx venskaber, kropstilfredshed, sociale medier mv.	36,9	36	21	4,9	0,5	0,7
At de tager initiativ til samtaler om emner, som mit barn synes er vigtige	36,9	39,4	17,5	4,6	0	1,6
At de er gode til noget bestemt, som de kan lære mit barn (fx musik, sport osv.)	30,2	38,3	22,3	6,7	1,6	0,9

Tabel 12: "Hvad synes du er vigtigt, at pædagogerne i klubben kan og gør?" Alle tal er i procent

Forældrene er ligeledes blevet spurgt om, hvad de synes er det allervigtigste, som pædagogerne kan og gør.

Hvad synes du er allervigtigst, at pædagogerne i klubben kan og gør?	Procent
At de sætter aktiviteter i gang for børnene	20,9
At de skaber ro	3,0
At de er sjove for børnene at være sammen med	13,2
At de løser konflikter	6,0
At de lytter, hvis mit barn har brug for at snakke med en voksen	29,9
At de tager initiativ til samtaler om "vigtige" emner som fx venskaber, kropstilfredshed, sociale medier mv.	6,6
At de tager initiativ til samtaler om emner, som mit barn synes er vigtige	3,0
At de er gode til noget bestemt, som de kan lære mit barn (fx musik, sport osv.)	9,5
Andet	7,9

Tabel 13: "Hvad synes du er allervigtigst, at pædagogerne i klubben kan og gør? Sæt kun ét kryds."

Tabel 13 viser, at der er flest forældre (29,9%), som synes at det er allervigtigst, at de voksne lytter, hvis deres barn har brug for at snakke med en voksen. Til sammenligning angiver kun 14,4 procent af børnene, at det allervigtigste for dem er, at de voksne lytter, hvis de har brug for at snakke. Omvendt angiver flest børn (32,2%), at det allervigtigste er, at de voksne er sjove at være sammen med, mens kun 13,2 procent af forældrene angiver det samme.

Som klub skal man derfor være opmærksom på, at der kan være forskel på, hvad børn og forældre synes er vigtigt i et klubtilbud.

3.4 Forældrenes opfattelse af, om klubben lever op til deres forventninger

Men i hvor høj grad har forældrene en fornemmelse af, hvad der sker i klubben, og lever klubben og medarbejderne op til forældrenes forventninger?

Tabel 14 herunder viser forældrenes holdning til forskellige aspekter i forhold til de voksne i klubben.

Hvor enig/uenig er du i følgende udsagn ang. de voksne i klubben?	Helt enig	Delvist Enig	Hverken enig eller uenig	Delvist uenig	Helt uenig	Ved ikke
De voksne er engagerede	66,8	18,1	3,3	0	0,9	10,9
De voksne er gode til at sætte gang i aktiviteter	57,5	16,5	4,8	1,4	0,5	19,3
De voksne er gode til at inddrage alle børn i aktiviteter i klubben	29,5	13	11,5	3,7	1,9	40,4
De voksne er gode til at tale med børnene	49	18,5	7,6	0,5	0,7	23,7
De voksne er gode til at få børnene til at føle sig trygge	52,9	20	5,8	1,6	0,7	19
De voksne er gode til at hjælpe børnene til at have det godt sammen	36,4	20,4	9,5	1,4	1,2	31,1

Tabel 14: "Hvor enig/uenig er du i følgende udsagn ang. De voksne i klubben?" Alle tal er i procent

Størstedelen af forældrene (84,9%) er "helt" eller "delvist" enige i, at de voksne i klubben er engagerede og en stor del vurderer, at de voksne er gode til at sætte gang i aktiviteter (74%) og til at få børnene til at føle sig trygge (72,9%).

Tabellen viser dog også, at en stor del af forældrene rent faktisk ikke ved, hvordan de voksne er i klubben. Selvom 84,9 procent er enige i, at de voksne er engagerede, giver 10,9 procent ligeledes udtryk for, at de ikke ved, om de voksne er engagerede. Den samme tendens gør sig gældende for alle udsagn, og særligt for spørgsmål om, om de voksne er gode til at inddrage alle børn (40,4%), om de er gode til at hjælpe børnene til at have det godt sammen (31,1%) samt om de voksne er gode til at tale med børnene (23,7%).

Der synes altså at være en forholdsvis stor gruppe af forældre, der ikke ved, hvorvidt de voksne i klubben lever op til de opgaver, som forældrene anser som vigtige.

En mor til en dreng i VUG fortæller, at hendes søn nogle gange nævner nogle navne, men at hun ikke "ved hvem det er af de voksne". Hun tilføjer dog, at hun ikke umiddelbart synes, at det er et problem: "Jamen nu er barnet jo i ungdomshuset, så det er ret ligegyldigt [...]. Altså fordi han er så stor, så har jeg jo ikke været en del af det i flere år".

Denne mor peger altså på, at den tætte kontakt til pædagoger og andre voksne omkring barnet måske falder med alderen, og at det derfor er naturligt, at forældrene måske ikke helt ved, hvad der egentlig foregår nede i klubben.

Forældrene har også en opfattelse af, at deres barn trives i klubben, men det er sværere for dem at vurdere medarbejdernes rolle i deres barns trivsel.

Hvor enig/uenig er du i følgende udsagn ang. dit barns trivsel i klubben?	Helt enig	Delvist Enig	Hverken enig eller uenig	Delvist uenig	Helt uenig	Ved ikke
Mit barn trives i klubben	77,3	16,9	3,2	1,4	0,9	0,3
De voksne er gode til at løse konflikter mellem børnene	33,6	12,8	10,4	0,9	0,5	41,8
De voksne er gode til at løse trivselsudfordringer	35,7	9,7	10,7	1,4	0,9	41,6

Tabel 15: "Hvor enig/uenig er du i følgende udsagn ang. dit barns trivsel i klubben?" Alle tal er i procent

Tabel 15 viser, at størstedelen af forældrene (94,2%) er "helt" eller "delvist" enige i, at deres barn trives i klubben. Hvilken rolle de voksne spiller i børnenes trivsel er imidlertid lidt mere uklar for forældrene, hvor henholdsvis 41,8 og 41,6 procent svarer, at de ikke ved, om de voksne er gode til at løse konflikter mellem børnene, eller om de er gode til at løse trivselsudfordringer.

Forældrenes store enighed om, at deres børn trives i klubben kan måske tilbyde et andet perspektiv på hvorfor de for eksempel ikke har den store viden, om hvorvidt medarbejderne er gode til at løse konflikter. For hvis barnet trives og derfor ikke kommer hjem og fortæller om konflikter osv., så er det formentlig sværere for forældrene at få en fornemmelse af i hvor høj grad medarbejderne er gode til konfliktløsning.

For forældre, som har børn der måske oftere er i konflikt med andre børn eller som har brug for mere støtte er der et større behov for tæt kontakt med klubbens personale. En mor til et barn, der har indlæringsvanskeligheder og derfor går i specialklasse fortæller:

"Vi værdsætter virkelig deres indsats [Settlementets] og deres åbenhed og deres omsorgsfulde tilgang fra personalet. Meget personalet. Også at de rummer mit barn, også hvis der har været nogle problemer, så har de været meget hurtige til at tage hånd om dem. Jeg synes også, at det er godt, at de involverer forældrene."

Grundet barnets udfordringer, har forældrene været i tæt kontakt med klubbens personale for, at barnet kunne trives i klubben, hvilket, ifølge moren, til fulde er blevet imødekommet af personalet. Forældre som disse har derfor sandsynligvis en klarere idé om, hvordan pædagogerne løser problemer i klubben.

Forældrenes generelle store tilfredshed med deres barns klubtilbud taler sit tydelige sprog (jf. Tabel 17 på næste side). Men skal Klub Vesterbro stille sig tilfreds med, at det måske, groft sagt, kun er forældre til de børn, der har nogle udfordringer eller måske de særligt engagerede forældre, der har en forståelse for, hvad klubbens medarbejdere egentlig går og laver?

Som det fremgår af Tabel 16 nedenfor, svarer 33,6 procent af forældrene, at de har en klar fornemmelse af klubbens pædagogiske projekt, 37,6 procent svarer "delvist", mens 28,8 procent svarer "nej".

Har du en klar fornemmelse af klubbens pædagogiske projekt?	Procent
Ja	33,6
Nej	28,8
Delvist	37,6

Tabel 16: "Har du en klar fornemmelse af klubbens pædagogiske projekt?"

En stor del af forældrene har altså helt eller delvist en fornemmelse af klubbens pædagogiske projekt, men hvis Klub Vesterbro ønsker at blive "Fremtidens fritidstilbud" for flere, kan man så stille sig tilfreds med, at 3 ud af 10 forældre ikke har en fornemmelse af, hvad klubben egentlig vil med deres børn? Kan Klub Vesterbro kommunikere endnu tydeligere til forældrene, eller er forældrene simpelthen ikke interesserede, fordi deres børn efterhånden er unge mennesker og ikke børn mere? Den store andel af forældre der ikke er fortrolige med klubbens pædagogiske projekt indikerer en kommunikationsudfordring!

3.5 Stor overordnet forældretilfredshed

Helt overordnet synes der at være stor tilfredshed med Klub Vesterbro blandt forældrene. Som det fremgår af Tabel 9 nedenfor, svarer 86,5 % af forældrene, at klubben i "meget høj" eller "høj" grad lever op til deres forventninger, ligesom over 9 ud af 10 (94%) vil anbefale klubben til andre forældre og børn.

Lever dit barns klub samlet set op til dine forventninger?	Procent
I meget høj grad	45,9
I høj grad	40,6
I nogen grad	11,7
I mindre grad	1,6
Slet ikke	0,2

Tabel 17: "Lever dit barns klub samlet set op til dine forventninger?"

En del af de forældre vi har interviewet giver desuden udtryk for, at det ikke er tilfældigt, hvilken klub de har valgt deres barn skal gå i. En mor til en dreng på Settlementet fortæller:

"Det med, at det er mobilfri zone og sukkerfri zone, det var meget afgørende for os, fordi de skal nok få brugt de ting, altså de skal nok få brugt mobiler og de skal også nok få sødt".

En anden forælder til et barn på Settlementet fortæller, at de bl.a. valgte Settlementet pga. deres moduler "og så det at de lægger vægt på at man engagerer sig, dvs. der er en forventning om, at man deltager, og hvis ikke man kan deltage, så skal jeg aktivt give besked om det".

Forældrene her har børn der går i Idrætsfritidsklubben under Settlementet. De har prioriteret, at klubben er mobilfri og at der køres mere faste forløb i moduler. De forældre, der har børn i VUG, italesætter i højere grad de frie rammer på VUG, som noget de har prioriteret højt, da de skulle vælge klub.

Nogle forældre fortæller sågar, at de har købt bolig i området, netop for at kunne søge en bestemt klub til deres barn. En mor der har børn på VUG fortæller:

”Vi flyttede faktisk til Absalonsgade med bagtanke om, at børnene skulle på Vesterbro Ungdomsgård fordi vi vidste dengang, at jo tættere man boede på, jo større var chancen for at man kom ind her. Så vi valgte faktisk dels adressen, det var jo selvfølgelig også fordi vi var glade for at bo her, men det var noget der talte rigtig meget for mig, at der skulle de bare ind”.

Forældrene synes altså at sætte pris på, ligesom børnene, at klubberne er forskellige og at de derfor har mulighed for at vælge lige netop det klubtilbud, der passer bedst til deres barn.

3.6 Opsamling

Størstedelen af forældrene er meget tilfredse med det klubtilbud, som deres barn benytter sig af. De fleste oplever, at deres barn er glad for at komme i klubben og når man spørger forældrene, hvad er vigtigst, når deres barn går i klub, er det især klubben som et frirum, hvor børnene kan have det sjovt.

Den store variation i klubtilbuddene under Klub Vesterbro tilfredsstillende forældrenes forskellige ønsker til en klub. Nogle sætter pris på at klubben er skærm- og slik-fri, mens andre sætter pris på, at deres barn selv kan styre om, det vil være aktivt eller slappe af med deres mobil.

Klubmedarbejderne spiller en stor rolle i forældrenes tilfredshed med klubben. Det vigtigste for forældrene er, at klubmedarbejderne lytter, løser konflikter og sætter gang i sjove aktiviteter. Dermed skal klubberne også være opmærksomme på, at der er forskel på, hvad forældre og hvad børn vurderer er det vigtigste, at f.eks. klubmedarbejderne kan og gør.

Selvom forældrene ikke er i tvivl om, at deres barn trives i klubben, er der dog en stor del af forældrene, som har svært ved at vurdere hvordan klubmedarbejderne bidrager til deres barns trivsel. Lige sådan, er det ikke alle forældre, der er sikre på, hvad klubbens pædagogiske projekt er, og klubberne derfor overveje, om de gør nok for at gøre dette klart for forældrene.



4. Lederne af Klub Vesterbro

Lederteamet i Klub Vesterbro består af Per Dahlstrøm, leder i VUG, Rasmus Luth, afdelingsleder på VUG, Peter Gorm, leder af Settlementet, Kathrine Forsberg, daglig leder Idrætsfritidsklubben og Ayse Kosar, også fra Settlementet. Lederne har i forbindelse med forsøgsordningen været på kurser i netværksorganisering og haft ledersparring med udviklingskonsulent Jesper Larsen fra Ungdomsringen.

4.1 Samarbejdet mellem lederne i netværksorganiseringen

VUG og Settlementet har begge hver især gennem årene opbygget en stærk identitet med hver sit DNA: VUG med sine mange medlemmer og et stort udbud af aktiviteter, hvoraf deres musik og teater er særlig kendt, og Settlementet der har "specialiseret" sig i de mindre klubber, modulforløb og en måske mere klassisk pædagogisk tilgang med fokus på relationsarbejde.

Det var altså to meget forskellige organisationer, der skulle slås sammen i et netværk, og i interviewet med lederne, er der også en, som giver udtryk for, at han i starten frygtede, at arbejdet i netværks-organiseringen ville blive tungt i nogle sammenhænge. Hans frygt blev dog hurtigt gjort til skamme, og han oplevede det tværtimod som meget positivt at blive "forstyrret" i sin vante tankegang og få andre perspektiver på, hvordan et klubtilbud kan se ud.

"Det, det kræver at være i en netværksorganisering, det er bare, at vi i stedet for alene at have fokus på egen organisation, så har vi fokus på, hvad er det der gavner børn og unge derude samlet set i lokalområdet."

Lederens beskrivelse af, hvad målet med netværksorganisering er, er klar: At flytte fokus lidt væk fra sin egen banehalvdel og i stedet se Klub Vesterbro, som en samlet organisation med

et fælles DNA, der skal sørge for, at alle børn og unge på Vesterbro har et meningsfuldt fritidstilbud at benytte sig af.

Det er derfor essentielt, at man mødes ofte og udvikler kendskab til hinandens forskellige klubber så man derigennem kan udvikle hele organisationen. Ledelsesteamet har én fastlagt dag om måneden, hvor de mødes, men de fortæller, at de i realiteten har mødtes mere end det – oftest to gange om måneden. De har på den måde opnået et stort kendskab til hinanden og hinandens klubber, hvilket har lagt kimen til et samarbejde, hvor de både tør give og modtage konstruktiv kritik. Som en af lederne fortæller:

”Vi har fået sådan et rigtig godt ledelsesteam, hvor vi kan være åbne, og hvor vi tør sparre med hinanden [...] Vi sparrer med hinanden nu med nogle af de udfordringer vi har og tør at give hinanden ideer og feedback.”

Som et eksempel på dette fortæller afdelingslederen på VUG, at han har ladet sig inspirere af Settlementets mindre matrikler i forhold til, hvordan de i deres store klub kan forsøge at skabe nogle små rum for børn, der måske har brug for lidt mere ro og tryghed.

For lederne er det dog vigtigt, at udviklingen af et fælles DNA i netværksorganisationen ikke medfører en ensretning af tilbuddene, hvilket stemmer godt overens med brugernes egne ønsker. Som nævnt i tidligere afsnit er det særligt vigtigt for forældrene, at der er variation i klubtilbuddene på Vesterbro, så de kan vælge det klubtilbud, der passer bedst til deres barn. At sikre diversiteten i klubtilbuddene er derfor også noget ledelsesteamet har fokus på. Afdelingslederen på VUG formulerer det således:

”Vi har fuldt fokus på alt, hvad der hedder 10-18 år [...] Og når man sidder i vores organisation [...], så må vi se på alle børn på Vesterbro, men vi er stadig forskellige klubber med hver vores egenskaber i stedet for, at vi er én samlet klub. Der er stadig et tilbud, hvor forældrene kan vælge mellem nogle forskellige slags klubber, nogle forskellige slags institutioner”.

Lederne oplever altså, at netværksorganiseringen har givet dem mulighed for at fokusere på netop deres målgruppe, de 10-18-årige, samtidig med at de bevarer en diversitet i de tilbud, der udbydes. Det har givet dem en følelse af, med deres egne ord, at *”være herre i eget hus”*.

Med netværksorganisationen får lederne altså mulighed for at udvikle et fælles DNA for Klub Vesterbro, men ved at fastholde diversiteten i de forskellige klubber, sikrer de også, at klubtilbuddene rent faktisk afspejler diversiteten på Vesterbro samt forældrenes ønsker til et klubtilbud. Dermed kan de sammen skabe et bedre fritidstilbud som imødekommer forskelligheder og præferencer, fremfor at samarbejdet, som en af lederne udtrykker det, udelukkende fungerer som *”handelsaftaler”*, hvor klubberne kun mødes og aftaler hvor mange børn, de hver især skal aftage.

4.2 Arbejdet med pejlemærkerne

Både medarbejdere og ledere i Klub Vesterbro deltog i perioden april-juni 2017 (hold 1) og august-oktober 2017 (hold 2) i et uddannelsesforløb á 3 x 4 timer om pejlemærkerne med fokus på sprog, læring, dannelse og demokrati. Uddannelsesforløbet blev faciliteret af konsulenter fra Ungdomsringen. Afdelingslederen på VUG fortæller:

"Og så er man så gået tilbage i hver sin klub og skulle arbejde med tingene. Det er bare rart, at man sidder sammen, man hører de samme ting, så de ligesom har de samme forudsætninger, og så arbejder individuelt med det i klubberne [...] Jeg synes også, det er igennem det her, vi har lært, at man ikke skal gøre alt sammen, at vi fandt ud af, at vi bliver nødt til at gå hjem hver for sig og lave de her ting. For ellers var planen først, at vi skulle lave det hele sammen og lave en fælles plan, og så fandt vi egentlig ud af undervejs, at måske er det meget smart bare at lære de samme ting og så udformer man på hver sin måde"

Klub Vesterbro er altså i fællesskab blevet sat ind i arbejdet med pejlemærkerne og er derefter gået tilbage til de enkelte matrikler og har igangsat de tiltag, der gav mening i en lokal kontekst.

Lederne giver udtryk for, at både de og medarbejderne har haft stor nytte af at få defineret hvad pejlemærkerne betyder for netop deres målgruppe, idet pejlemærkerne, som udgangspunkt, har et bredt aldersperspektiv fra 0-18 år. Arbejdet med eksempelvis sprog vil nødvendigvis tage sig anderledes ud i en vuggestue end i en ungdomsklub, og det har, ifølge lederne, været meningsfuldt at få nogle handleanvisninger på de enkelte pejlemærker, så arbejdet med sprog i en klubkontekst kan omfatte et øget fokus på demokrati og mediepolitik.

4.3 Medarbejdernes arbejde med pejlemærkerne

En af lederne giver udtryk for, at arbejdet med pejlemærkerne mødte modstand fra nogle af medarbejderne i starten af projektet. Men, påpeger han:

"Det er jo rigtig meget proces det her, så de her ting tager jo tid. Fra at italesætte og til at få det implementeret i praksis er jo ikke noget, man lige gør over en nat. Og jeg tænker, at der er en proces i gang. Så længe man ikke møder modstand længere, det er jo en imødekommenhed i sig selv i forhold til at kunne flytte sig [...] Nu er man klar til at snakke om, hvor vi kan handle i forhold til det her".

Generelt har ledelsesteamet en oplevelse af, at medarbejdernes fokus på pejlemærkerne har medført en øget systematik i deres pædagogiske arbejde. Lederen af VUG fortæller, at han oplever *"et stort fokus på at fastholde fagligheden og udvikle den"*.

Eksempelvis har de i VUG sat ekstra fokus på det første pejlemærke om *"Sociale relationer – positiv voksenkontakt hver dag"*, da de oplevede det som en udfordring at komme omkring alle børn i et så stort hus som deres. De ønskede at lære børnene endnu bedre at kende og har bl.a. udnævnt en medarbejder til inklusions- og trivselspædagog, der *"kun har fokus på de børn, der er i gangene, og som måske ikke lige har en aktivitet at være med i"*, fortæller afdelingslederen på VUG. Derudover har de, i lighed med praksisen i Settlementet, igangsat en systematisk praksis, der går på, at alle børn skal deltage i såkaldte trivelsamtaler.

Det øgede samarbejde og sparring klubberne imellem kan således inspirere til nye tiltag, der gavner børnene. Det er dog vigtigt at blive ved med at italesætte pejlemærkerne på eksempelvis personalemøder, da de ellers hurtigt kan blive glemt i en travl hverdag. Leder i Settlementet fortæller:

"Jo flere jeg gør det, jo mere opmærksomme vil de blive på, at det faktisk er et arbejdsredskab, de har liggende omme bagved."

Lederne føler sig dog udfordret i forhold til at skulle have lige meget fokus på alle seks pejlemærker. Lederen af VUG beskriver, hvordan han oplever det som en udfordring:

”Nu har vi seks pejlemærker, ikk’, og det der sådan er udfordringen, det er, at man gerne vil have, at vi arbejder hele tiden med alle sammen, og det gør man jo lidt mere eller mindre, men det er helt klart, det der træder frem allertydeligst, det er jo, når man har sagt ”nu arbejder vi rigtig intenst med det her”, og så tænker jeg, at når man har fået implementeret det, så træder man lidt tilbage, og så kan det være man fokuserer på et nyt pejlemærke, og [...] så forfiner og udvikler man det arbejde, og så kan man træde lidt tilbage igen efter et år eller to [...], så man har en fornemmelse af, at det er implementeret, det kører”.

Lederen peger her på, at man selvfølgelig altid i et eller andet omfang arbejder med pejlemærkerne, men at det fokuserede, systematiske arbejde i hans optik fungerer bedst, når man sætter koncentreret ind i forhold til ét pejlemærke, lader metoder og ideer rodfæste sig før, man bevæger sig videre til det næste. Alle lederne giver i interviewet udtryk for, at det lader til at fungere bedst, når man arbejder systematisk og kontinuerligt med et pejlemærke, så det til sidst bliver en integreret del af medarbejdernes tænkning og praksis. Ellers kan man risikere, at det bare bliver *”en hak-af [...] og så videre til næste”*, som lederen af Settlementet udtrykker det – og dermed, at arbejdet reelt ikke fører til nogen ændring i hverken tænkning eller praksis.

4.4 Opsamling

Gennem udviklingen af og arbejdet med netværksorganisationen har lederteamet i Klub Vesterbro oplevet et øget samarbejde, når de mødes regelmæssigt og har større fokus på sparring og videndeling klubberne imellem.

Arbejdet med pejlemærkerne gennem uddannelsesforløb og workshops har skabt et fælles grundlag for at arbejde mere systematisk med klubbernes målgruppe, og lederne har også en fornemmelse af, at de får skabt et bedre tilbud, når de kan arbejde mere fokuseret med pejlemærkerne. Selvom der har været lidt modstand i medarbejdergruppen, har lederne oplevet, at det øgede fokus på og arbejde med pejlemærkerne også fører til et større fokus på rent faktisk at bruge pejlemærkerne som arbejdsredskaber.

Netværksorganisationen har medvirket til at udvikle et fælles DNA for Klub Vesterbro, men også en erkendelse af, at det er vigtigt at implementere DNA’et i klubbernes lokale kontekster. Der stadig er plads til og behov for at bibeholde klubbernes forskelligheder for at skabe et klubtilbud, der også afspejler lokalsamfundet og den store variation på Vesterbro.



5. Medarbejdere

En stor del af forsøgsordningen opererer på et ledelsesmæssigt plan, men en vigtig del af forsøgsordningen handler *også* om at sikre en god pædagogisk praksis og udvikling på de relativt forskellige klubber, der er en del af Klub Vesterbro. Så hvor godt er det ifølge medarbejdere på de forskellige klubber lykkedes at skabe et netværkssamarbejde, som udover at give mening på et ledelsesmæssigt plan *også* skaber resonans i de forskellige personalegrupper?

5.1 Sprog og Demokrati: et eksempel på at arbejde efter pejlemærkerne

Introduktionen til pejlemærkerne og arbejdet med dem på konferencer og temadage har haft til formål at give medarbejderne relevante redskaber og metoder til, hvordan de kan inkorporere pejlemærkerne aktivt i deres daglige praksis.

De fleste af de medarbejdere, vi har interviewet, er positive over for arbejdet med pejlemærkerne. For selvom mange af medarbejderne giver udtryk for, at for eksempel "sprog" er noget, de har haft fokus på i forvejen, oplever en del medarbejdere alligevel, at særligt det øgede fokus arbejdet med sprog for målgruppen, har en positiv effekt på medarbejdernes praksis. Som en medarbejder fra VUG fortæller:

"Noget af det har vi jo fokus på i forvejen, for eksempel sådan noget som sproget. Rigtigt meget af det, det er sådan noget, man gør i forvejen, men jeg synes det er rigtig fint, at der kommer noget systematik om det, det er jeg kæmpe fan af."

Flere medarbejdere hos Settlementet deler opfattelsen af, at de i forvejen arbejder en del med forskellige dele af pejlemærkerne, men at det også er italesættelsen og

systematiseringen af arbejdet med dem, som skaber grobund for nye initiativer. En medarbejder hos Settlementet fortæller for eksempel, hvordan arbejdet med sproget har affødt et nyt initiativ i klubben, hvor der er fokus på at skabe nogle rum, hvor børnene lærer at udtrykke sig.

"Eftersom vi har haft de her temadage og konferencer, [...] så bliver tingene sat i fokus noget mere, og det synes jeg faktisk har været rigtig fedt [...] Om det så bliver praktiseret ude i hverdagen, det er jo så der, at det ligesom kan være en udfordring nogle gange. Men det er helt klart noget, når man lige arbejder med et bestemt emne, så kommer der meget mere fokus på det i ens arbejde og så daler det ligesom lidt igen, og så prøver man så at tage det op igen, når man bemærker noget. [...] For eksempel, i vores værested, der har vi aftalt at holde nogle rådsmøder, fordi vi gerne vil have børnene mere i samspil omkring de ting, vi laver og få dem til at udtrykke sig noget mere. Få dem til at udtrykke deres holdninger og meninger i en tone, der er rar at høre på og viser respekt over for andres meninger og holdninger [...] Så på den måde så synes jeg faktisk det er ret fedt, at vi begynder at bruge nogle flere metoder og midler til at arbejde med sprog."

Selvom arbejdet med pejlemærkerne, for de fleste medarbejders vedkommende, skaber en øget bevidsthed omkring arbejdet med det specifikke pejlemærke, kan det, som medarbejderen her nævner, være svært altid at huske at bruge metoderne i den daglige praksis, når hverdagen kommer i vejen. Dog italesætter de medarbejdere, vi har talt med, det positive i, at de sammen, under Klub Vesterbro, er med til at skabe en fælles forståelsesramme omkring pejlemærkerne og arbejdet med dem.

5.2 Samarbejde og udvikling

At skabe et diversit klubtilbud til børn og unge under Klub Vesterbro, kræver en grad af samarbejde, klubberne imellem, som der ikke har været tidligere.

Når man snakker med medarbejderne i VUG og Settlementet er det tydeligt, at det meste samarbejde stadig sker på ledelsesplan – medarbejderne har ikke så meget med medarbejdere eller børn fra andre klubber at gøre. Som en medarbejder hos Settlementet fortæller, så har de i forvejen travlt med at sikre, at deres klubtilbud støtter op om de børn, der går der.

"Jeg synes også, at vi har rigeligt at gøre med at støtte op om de børn, der er her og på vores matrikel. Der kan foregå masser af ting. Og jeg tror også at ovre på Vestervang, derovre har de nok i deres børn og at skulle ordne dem. Så et eller andet sted så synes jeg ikke, at der behøver foregå mere."

Medarbejderne giver ydermere udtryk for, at når man ikke ser hinanden i ens daglige arbejde, kan det være svært rigtigt at bruge hinanden som samarbejdspartnere.

For medarbejderne er det vigtigste samarbejde altså ikke noget der foregår i dagligdagen, som en del af deres daglige praksis med børnene og de unge. Der hvor samarbejdet bliver meningsfuldt for medarbejderne er, når de i fællesskab deltager i for eksempel temadage om pejlemærkerne eller når de til workshops kan høre, hvordan de gør på andre klubber. Medarbejderne italesætter det meningsfulde samarbejde, som sparring med medarbejdere

fra de andre klubber, og den inspiration det giver i forhold til deres egen praksis og i forhold til måder at gøre tingene på i klubben.

"Jeg tror, at vi kan bruge refleksion og sparring med Ungdomsgården eller Vestervang til at blive bedre, lade os inspirere af, hvad de er gode til, bruge lokaler. Men på tværs, med børnene, der tror jeg ikke, at der er behov for det."

Når medarbejdere fra de forskellige klubber deltager i konferencer eller workshops med hinanden, får de også sat ansigt på, hvem "de andre" er. For nogle medarbejdere bidrager dette til at skabe en fælles fornemmelse af Klub Vesterbro, som også kommer børnene til gode.

"Vi er ikke så meget ovre i Vesterbro Ungdomsgård. Vi har noget sparring med dem, eller hvis der er nogle bekymringer om nogle børn i skolen, så henvender vi os også til Vesterbro Ungdomsgård. Jeg har ihvertfald gjort det én gang, fordi vedkommende, altså barnet, også gik derovre og så synes vi, at det gav god mening, at de også vidste, hvad der foregik, og at de blev indkaldt til et møde, netværksmøde. Så på den måde var det faktisk ret fedt, at der var noget mere snakken sammen omkring børnene."

For medarbejderne er samarbejdet med de andre klubber primært noget, som giver mening i forhold til sparring og inspiration. Oftere sker samarbejdet, når de sidder til temadage eller workshops og er med til at udvikle på en overordnet forståelsesramme i Klub Vesterbro, og så gør de den relevant i forhold til den klub, de arbejder i.

5.3 Det pædagogiske projekt

VUG og de forskellige klubber under Settlementet bygger hver især på forskellige ideer om, hvordan et godt klubtilbud ser ud. Hvor der i VUG i højere grad er fokus på at skabe et fritidstilbud, som er stort nok til at rumme alle børn og unge, er der hos Settlementet i højere grad fokus på, at de forskellige matrikler er mindre og mere fokuserede på forskellige målgrupper.

Når vi spørger ind til, hvad klubbernes projekt er med børnene, er der dog alligevel et sammenfald i, hvad medarbejderne opfatter er et godt klubtilbud, og hvad det er, de kan bidrage med i børn og unges udvikling. Medarbejdere fra både VUG og Settlementet italesætter vigtigheden af, at klubben bidrager til børn og unges sociale og relationelle udvikling, så de kan begå sig blandt andre og i samfundet.

"Vi prøver at skabe nogle trygge rammer for børnene, skabe noget trivsel, danne noget relation til dem, så de får et kvalificeret hverdagsliv, kalder vi det." Medarbejder i Settlementet.

Og det er særligt fokuset på at skabe rum, som både er et frirum men også et rum for læring, som kan noget andet end skolen, der bliver tydeligt, når man taler med medarbejderne på klubberne.

"Det kan jo være alt fra at bruge matematik, fordi man skal bygge en robot, til at blive ved med at øve sig på flikflak. Så det med at gøre dem dygtigere til noget. Og så skal de også have

det sjovt og have det godt. Det, at have det sjovt, og det at have det godt, det fremmer også, at du lærer mere, og når du lærer mere, så har du det sjovt. Så jeg tænker, at det er to sider af samme sag.” Medarbejder i VUG.

Her er deres rolle som voksne, der skaber en positiv voksenkontakt til børnene, også vigtig. Alle medarbejderne fortæller, at de opfatter sig som voksne rollemodeller for børnene, ”en voksenven”, som en medarbejder på VUG forklarer.

Selvom man i de forskellige klubber under Klub Vesterbro arbejder med tingene hver for sig og nogle steder har en nul skærm-politik, mens man andre steder lader børnene bruge skærme, som de vil, så sætter alle medarbejdere stadig ord på lidt de samme pædagogiske projekter. Det er altså et eksempel på, hvordan det overordnede samarbejde, hvor klubberne udvikler et fælles DNA, får et lokalt islæt alt efter, hvilken klub og målgruppe, der er fokus på.

5.4 Opsamling

Det er som oftest ikke i den daglige praksis, at klubmedarbejderne oplever at være en del af en netværksorganisation. Derimod er det i mødet med de andre klubmedarbejdere, f.eks. til undervisning i pejlemærkerne, at de oplever, at der er et større samarbejde og mulighed for at sparre og få inspiration. For selvom størstedelen af medarbejderne giver udtryk for, at de i forvejen har fokus på de forskellige tematikker, som pejlemærkerne også sætter fokus på, er udviklingen af en fælles forståelsesramme for pejlemærkerne med til at øge medarbejdernes bevidsthed omkring pejlemærkerne og har også bidraget til nye initiativer i de forskellige klubber.

Medarbejderne får med netværksorganisationen en følelse af at være en del af Klub Vesterbro, som på trods af, at den består af forskellige klubber, deler et overordnet pædagogisk projekt, som tilpasses i klubberne lokalt.



6. Eksterne samarbejdspartnere

Som en del af forsøgsordningen har Klub Vesterbro skulle styrke samarbejdet med eksterne aktører. De eksterne samarbejdspartnere er både foreninger og skoler, og der findes mange variationer af samarbejderne. I forbindelse med evalueringen af forsøgsordningen har der særligt været fokus på funktionelle samarbejder, henholdsvis Settlementets samarbejde med en rollespilsforening og hele Klub Vesterbros samarbejde med en skole på Vesterbro, og mere formelle samarbejder, her VUGs samarbejde med en cheerleading-forening og en taekwondo-forening.

6.1 Samarbejde mellem Settlementet og en rollespilsforening

Idrætsfritidsklubben, der hører under Settlementet, lægger lokaler til en rollespilsforening. Formanden for rollespilsforeningen fortæller, at den er åben tirsdag, torsdag, fredag, lørdag og søndag. I hverdagene åbner den når klubben lukker, da det lokale de benytter sig af bruges af klubben i dagtimerne. I foreningen kan man gå til "bordrollespil", det er, hvor man sidder ned, slår med terninger og rykker brikker. Settlementets medlemmer må gå gratis i rollespilsforeningen og samarbejdet med klubben har konkret betydet et øget medlemsantal i rollespilsforeningen. Rent pædagogisk ser rollespilformanden også en stor fordel ved samarbejdet:

"Rollepil er et rigtig godt instrument til de børn, der måske har nogle særlige udfordringer eller har en særlig opførsel. Så på den måde så giver det her samarbejde også mulighed for, at hvis de (Settlementet) har nogle børn, der måske stikker i en lidt anden retning, at prøve at introducere dem til rollespil [...]. Så det giver en god indgangsvinkel, hvis man nu har nogle

børn der [...] har nogle udfordringer i forhold til at indgå i sociale sammenhænge, så det giver børnene [...] et socialt fællesskab, som de selvfølgelig både har når de er i foreningen, men når de så kommer tilbage i klubben, så har de det stadigvæk”.

Ifølge rollespilsformanden giver rollespil altså børnene et socialt netværk, som de også kan trække på uden for rollespilslokalet, hvilket han ser som en stor gevinst for de børn, der ellers har det lidt svært – noget han også samarbejder med klubben om. Hvis han har en bekymring om et barn, siger han det til medarbejderne i klubben, og omvendt går klubbens medarbejdere til ham, hvis de har kendskab til noget, de mener, at han skal tage højde for.

Samarbejdet her fungerer altså ikke bare som lokaleudlån, men synes at have et større pædagogisk udbytte. Rollespilsformanden italesætter dog, at det er en udfordring, at de er nødt til at have begrænsede åbningstider, når de bruger klubbens lokaler, men adspurgt om det fremadrettet giver mening for rollespilsforeningen at samarbejde med Settlementet, svarer formanden klart, ja, *”og det vil det altid gøre. [...] Det giver børnene nogle andre muligheder, og det giver dem nogle andre sociale fællesskaber end de måske er vant til”.*

Settlementets leder fortæller, at rollespilsforeningen er *”dybt integreret i klubben”*, og det er netop samarbejdet og dialogen klub og forening imellem, der gør, at man har formået at integrere rollespilsforeningen i klubben og skabe et meningsfyldt og funktionelt samarbejde.

6.2 Skolesamarbejde

Ligesom med rollespilsforeningen er der et tæt og betydningsfuldt samarbejde mellem Klub Vesterbro og skolerne på Vesterbro. Efter at have talt med både Klub Vesterbros lederteam og en souschef på en af de store skoler på Vesterbro, står det klart, at alle parter finder dette samarbejde særligt meningsfuldt. Lederen af VUG fortæller:

”Det, jeg synes, som vi, i hvert fald på Vesterbro Ungdomsgård, har profiteret mest af og måske også har haft mest fokus på, det har været omkring Åben Skole. Der synes jeg faktisk at vi har leveret et ret unikt produkt i København. Vi har fået etableret et samarbejde, hvor skolerne og fritidstilbuddene rent faktisk også mødes med hinanden en gang i kvartalet, og der koordinerer vi i hvert fald nogle rigtig gode ting omkring uddannelse og Åben Skole-tilbud [...] Det er i hvert fald en af de ting, som vil stå klarest for mig som en af de største succeser de sidste to år”.

Åben Skole er en del af skolereformen, som skal åbne skolerne for det omgivende samfund ved bl.a. at samarbejde med lokale organisationer. Samarbejderne skal bidrage til elevers læring og udvikling både i og uden for skolen (Undervisningsministeriet 2018). Klub Vesterbro har bl.a. bidraget i skolen med undervisning i førstehjælp, de udbyder hold under skolens valgfagsuge og de stiller medarbejdere til rådighed i lektiecaféen, Siesta, der er en alternativ udgave af en lektiecafé. Derudover samarbejder de også om deres fysiske ressourcer: skolen låner lokaler af klubben, f.eks. hvis de har haft nogle teater-eller musikprojekter, ligesom klubben har lånt skolens lokaler til overnattende gæster ved større arrangementer.

Souschefen fortæller endvidere, at klubberne har nogle *”gademedarbejdere”*, der kommer på skolen i frikvartererne for at danne relationer til de, børn der ikke går i et klubtilbud *”og går og laver ingenting i fritiden”*. Han fortæller, at de både arbejder forebyggende, men at de lige nu også er i gang med en mere målrettet indsats omkring nogle elever på sjette årgang *”som flagrer og flakser lidt i frikvartererne”*.

Adspurgt om han har oplevet en forandring i samarbejdet siden forsøgsordningen gik i gang, svarer souschefen:

"Jeg har oplevet, at der er sket en udvikling fordi vi har lavet et stærkt samarbejde her på Vesterbro, hvor vi har nogle faste møder nu, det havde vi ikke tidligere, hvor lederne fra de forskellige skoler mødes med klubberne. Dem har vi hver anden måned måske, sådan et møde, hvor vi så snakker om hvordan kan vi styrke samarbejdet mellem klub og skole [...] Bl.a. har vi haft et møde, hvor vi diskuterede hvordan vi i endnu højere grad kan se eleverne som nogle fælles elever".

Ligesom lederen af VUG fremhæver souschefen, at den øgede mødesekvens har betydet et styrket samarbejde mellem klub og skole. Han fortæller, at samarbejdet har bidraget med et mere nuanceret billede af de børn, der har nogle udfordringer i skolen.

"Vi får et andet blik på barnet, som vi ikke selv ser. Ofte vil klubberne komme med nogle ting som fungerer rigtig, rigtig godt for barnet i fritiden, som vi ikke har været opmærksomme på, måske har barnet nogle særlige kreative sider eller nogle sociale sider, som vi ikke ser komme frem herovre, og i og med at vi så får den viden, så kan vi jo begynde at dyrke det i skolen".

Samarbejdet mellem klub og skole er på samme måde, som samarbejdet mellem Settlementet og rollespilsforeningen, med til at styrke den pædagogiske indsats. Med faste møder klub og skole imellem og klubbernes deltagelse ved skolens netværksmøder med forældrene, får både skoler og klub kendskab til flere sider af barnet. Derigennem kan skolerne bedre inkorporere barnets fritidsliv i barnets handleplan og bedre kvalificere de tiltag, man skal sætte ind med for at hjælpe barnet fremadrettet.

6.3 Formelle samarbejder med andre foreninger

På VUG har man startet samarbejde med en cheerleading-forening og en taekwondo-forening. Disse samarbejder har dog ikke umiddelbart været lige så udbytterige som samarbejderne med rollespilsforeningen eller skolerne. Lederen af VUG forklarer, at samarbejdet egentligt mere har karakter af kun at være lokaleudlejning.

"Vi havde et mål med at ungehuset skulle syde af aktiviteter osv., og det syder selvfølgelig også fordi der er nogen inde i lokalet, men der er ikke mere end det. Det er næsten lokaleudlån. [...] Jeg synes, det er svært at måle på cheerleading og taekwondo fordi det ikke er vores medarbejdere, der står der".

Lederen oplever, at det er svært at få en fornemmelse af samarbejdets pædagogiske udbytte, når klubbens medarbejdere ikke er inde over, hvorfor det nærmere bliver et spørgsmål om lokaleudlån til foreningerne og ikke et egentligt samarbejde. I modsætning til på Settlementet bruger foreningerne lokalerne i klubbens åbningstid, og lederen af VUG oplever ofte, at klubbens børn og unge, "står og banker på døren fordi de også gerne selv vil ind i det lokale".

Denne type samarbejde adskiller sig altså fra det samarbejde Settlementet har med rollespilsforeningen og det samarbejde, der er mellem Klub Vesterbro og skolerne. Samarbejdet mellem foreningerne og VUG bliver mere formelt i og med, at der reelt kun er

tale om lokaleudlån, da VUG og foreningerne ikke møder hinanden og sammen udvikler et samarbejde.

6.4 Opsamling

Samarbejdet med rollespilsforeningen og skolerne brillerer ved, at det netop bliver mere end blot lokaleudlån – det bliver et egentligt samarbejde. VUG har ikke faste møder med formændene for cheerleading-foreningen eller taekwondo-foreningen og klubmedarbejderne indgår heller ikke i foreningens arbejde. Denne, mere formelle, type samarbejde er således ikke medvirkende til at skabe større integration klub og forening imellem, i modsætning til det funktionelle samarbejde mellem rollespilsforeningen og Idrætsfritidsklubben og skolerne og klubberne.



7. Afrunding

Formålet med forsøgsordningen med Klub Vesterbro har været at give et bud på, hvordan Fremtidens Fritidstilbud kan se ud, når der i en klyngeordning etableres en netværksorganisation med udgangspunkt i målgruppen – her børn og unge i klub-alderen. Hvad sker der, når nogle meget forskellige klubber går sammen om at skabe det bedste klubtilbud, de kan for børn og unge på Vesterbro? Og hvad synes børnene og deres forældre egentligt om det klubtilbud, som de benytter?

7.1 Børn og forældres opfattelse af deres klubtilbud

Klub Vesterbro understøtter, med sine forskellige matrikler, forældrenes ønsker om forskelligartede tilbud. Men muligheden for at vælge forskellige klubber understøtter også børnenes forskelligheder – nogle foretrækker en større klub mens andre foretrækker en mindre klub. Med organisationen af Klub Vesterbro er der altså noget for alle.

Stor tilfredshed blandt børn og forældre – men også forskellige prioriteringer

Der er generelt en stor tilfredshed blandt børn og unge i Klub Vesterbro, såvel som hos forældrene til børn i Klub Vesterbro. Børnene angiver, at de er glade for at komme i klub, og forældrene har ligeledes en opfattelse af, at deres barn er glad for at komme i klub. Hvad børn og forældre prioriterer i et klubtilbud er dog forskelligt. Forældrene har forskellige prioriteringer i forhold til, hvilken type klub de gerne ser, at deres barn går i. Nogle prioriterer mobil-frie zoner, mens det for andre er vigtigt, at deres barn har mulighed for at vælge mobilen til og fra, som det passer dem. For børnene er det lidt mere enkelt – der skal helst bare være nogen de kender.

Klubberne som sociale arenaer

For børnene er det i høj grad muligheden for at være sammen med deres klassekammerater, der er vigtigst, når de er i klub – noget som understøttes af de generelt frie rammer i klubberne. Børnene vægter det sociale samvær med venner højere end forældrene gør. For forældrene er det vigtigst, at der er nogle aktiviteter, som deres barn har det sjovt med. Et succesfuldt klubtilbud skal kunne rumme begge dele, men for børnene understreges vigtigheden af deres mulighed for at være sammen med deres venner i, at det for en tredjedel af børnene godt kan være lidt utrygt at komme i klub, hvis de ikke ved, *hvem* de skal være sammen med. Derfor er det vigtigt at klubberne understøtter børnenes muligheder for at dyrke eksisterende og nye sociale relationer.

Klub Vesterbro: masser af aktiviteter, men også plads til bare at hænge ud

Koblingen mellem styrede og ikke-styrede aktiviteter samt mulighed for bare at 'hænge ud' er noget, der fremgår som vigtigt for både forældre til børn og børnene i klub. Klubben skal være et frirum, hvor der er mulighed for at vælge, hvad man selv vil lave.

Det frie klubrum kan dog også blive *for* frit. Nogle forældre italesætter et ønske om, at klubmedarbejderne er mere aktive i at engagere og tiltrække de mere generte eller socialt udfordrede børn, således at disse børn også får større glæde af mulighederne i klubberne.

Klubmedarbejdernes rolle og funktion i klubberne

Klubmedarbejderne har en vigtig funktion i at understøtte børnenes tryghed i klubben. For børn såvel som forældre er det vigtigt, at klubmedarbejderne lytter til børnene og er gode til at løse konflikter. Der er dog en stor del af forældrene, næsten halvdelen, som ikke har en fornemmelse af, hvordan klubmedarbejderne agerer i klubben. For børnene er det allervigtigst, at de voksne er sjove at være sammen med. Børnenes 'brug' af de voksne understøtter på sin vis en af klubmedarbejdernes idé om, at de som klubmedarbejder også er en slags 'voksenven'. Selvom det er vigtigt, at de voksne lytter, hvis børnene har behov for at betro sig til dem, er der få børn, som rent faktisk gør det. Det er således i højere grad op til klubmedarbejderne at tage initiativ til snak eller bruge de åbninger, der kan være under forskellige aktiviteter.

7.2 Netværksorganisationen

Der er på forskellige planer, blevet arbejdet på at opfylde egne såvel som Københavns Kommunes krav til netværksorganisationen. Ledere, medarbejdere og de eksterne samarbejdspartnere, hvor samarbejdet fungerer godt, har alle en fornemmelse af, at der er blevet skabt et fælleskab omkring børnene på Vesterbro. Med en fælles forståelsesramme for, hvad Klub Vesterbro kan og skal, men med bibeholdelsen af klubbernes diversitet, favner Klub Vesterbro også den diversitet, der findes på Vesterbro.

Et fælles DNA for Klub Vesterbro

Det er tydeligt, at netværksorganisationen opererer mest på et ledelsesmæssigt plan, hvor der fra lederne side er blevet taget en beslutning om at samarbejde for at skabe det bedste tilbud til målgruppen. For lederne har forsøgsordningen betydet en hel del mere samarbejde end tidligere. Gennem uddannelsesforløb og faste møder er der nu et ønske og en plan for, hvordan Klub Vesterbro skal rumme de mange forskellige børn, der går i de forskellige klubber under Klub Vesterbro. Udviklingen af en fælles forståelsesramme, f.eks. om pejlemærkerne, muliggør skabelsen af et klubtilbud, som på den ene side har en fælles vision og på den anden

side tillader de forskellige klubber at implementere pejlemærkerne på måder, der giver mening i deres kontekst og for den type børn, som primært benytter sig af det specifikke klubtilbud. Netværksorganisationen har dermed også ført til en erkendelse af, at man ikke kan gøre *alt* sammen.

Gode samarbejder mellem klubberne og eksterne samarbejdspartnere

Med den nye ledelsesstruktur har det også været muligt at etablere stærkere eksterne samarbejder med skoler og foreninger på Vesterbro.

Med et fast antal møder om året, samt pædagogernes mere naturlige gang på skolerne, sikres et samarbejde mellem klubber og skoler, hvor man ser børnene mere nuanceret og får et helhedsbillede af børnene. Den pædagogiske indsats er således blevet styrket ved dette samarbejde. Lige sådan er samarbejdet mellem en rollespilsforening og Idrætsfritidsklubben et eksempel på en eksemplarisk praksis, hvor foreningsmedarbejdere og klubmedarbejdere samarbejder om at introducere børn til foreningslivet samtidigt med, at det er muligt at understøtte børn, der måske har det lidt svært socialt

Samarbejderne lykkedes fordi der er en fælles intention om at løfte børnene bedst muligt og fordi at klub og forening mødes rent fysisk. Samarbejderne bidrager yderligere til at skabe en fællesskabsfølelse om at understøtte børn og unge på den bedste måde og fra så mange forskellige vinkler på en og samme tid.

Klubmedarbejdernes oplevelse af forsøgsordningen: sparring og inspiration

Ledelsesstrukturen og det øgede samarbejde på ledelsesplan i netværksorganisationen giver lederne et indtryk af, at der kommer mere systematik i den pædagogiske praksis. Selvom medarbejderne tilkendegiver, at samarbejde klubmedarbejderne imellem i dagligdagen ikke er meningsfyldt for deres pædagogiske praksis, er de alle enige om, at mødet med de andre klubmedarbejdere til undervisning og workshops, styrker deres fornemmelse af, at være en del af Klub Vesterbro. Denne form for samarbejde muliggør samtidig vigtig sparring, inspiration og videndeling klubberne imellem.

Det systematiske arbejde med pejlemærkerne har skabt en øget bevidsthed om dem. Selvom det ikke altid er let at huske på pejlemærkerne i dagligdagen, har det systematiske arbejde med dem ført til nye initiativer til gavn for børnene.

8. Litteratur

Undervisningsministeriet 2018. *"Den åbne skole"*.

<https://uvm.dk/folkeskolen/laering-og-laeringsmiljoe/den-aabne-skole>